

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

5 OKTOBER 1998

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 1 van de
wet van 13 juli 1987 betreffende het
kijk- en luistergeld**

(Ingediend door de heer Yves Leterme)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij de wijziging van de financieringswet bij de wet van 16 juli 1993 werd het kijk- en luistergeld omgevormd van een nationale «gedeelde» belasting tot een gemeenschapsbelasting. Sedert korte tijd staat de federale overheid niet meer in voor de inning. In Vlaanderen heeft de Vlaamse Gemeenschap die inning overgenomen en uitbesteed.

Recentelijk zijn er strengere controles op de betaling van het kijkgeld voor televisietoestellen op kampeerterreinen. De wet zegt immers expliciet dat al wie gelijktijdig in verscheidene verblijven televisietoestellen houdt, per verblijf een afzonderlijk kijkgeld moet betalen. Vroeger was er op dit vlak een soort gedoogbeleid maar de Vlaamse dienst Kijk- en Luistergeld beschouwt caravans en dergelijke op kampeerterreinen nu ook als een tweede verblijf zodat ook voor de televisietoestellen op deze terreinen kijkgeld verschuldigd is.

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

5 OCTOBRE 1998

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 1er de la loi du 13
juillet 1987 relative aux redevances
radio et télévision**

(Déposée par M. Yves Leterme)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Lors de la modification de la loi de financement par la loi du 16 juillet 1993, les redevances radio et télévision, qui étaient jusqu'alors un impôt national «partagé», ont été transformées en un impôt des communautés. Depuis peu, l'autorité fédérale n'est plus chargée de sa perception. En Flandre, la Communauté flamande a repris cette perception et l'a sous-traitée.

On a récemment renforcé les contrôles en ce qui concerne le paiement de la redevance télévision pour les appareils détenus dans les campings. La loi dispose en effet explicitement que quiconque détient simultanément des appareils de télévision dans des résidences différentes doit acquitter une redevance télévision distincte par résidence. Si l'on faisait preuve, autrefois, d'une certaine tolérance en la matière, le service flamand de radio-télévision redevance considère désormais également les caravanes et autres abris similaires installés sur des terrains de camping comme des résidences secondaires, de sorte que la redevance télévision est également due pour les appareils de télévision détenus sur ces terrains.

(*) Quatrième session de la 49ème législature

Vanuit sociaal oogpunt is dat geen al te goede zaak. Kampeerterreinen bieden meestal mensen met een minder hoog inkomen ook een kans om een verdiende vakantie buiten de eigen gemeente te genieten. Het kijk- en luistergeld betekent voor de beperkte tijd die zij op hun verblijf doorbrengen een niet onbelangrijke extra inspanning.

Daarnaast is er ook de ongelijkheid met de buitenlandse campingbewoner. Inderdaad, als de Belg bijvoorbeeld een Duitse buur op de camping heeft, dan is deze laatste geen kijkgeld verschuldigd. De wet zegt in artikel 5 immers dat personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in het Rijk verblijven niet verplicht zijn kijkgeld te betalen voor de toestellen waarvan zij houder zijn.

Heel wat recreatieondernemers wijzen ook op de economische impact van deze zaak. Vakantie in eigen land wordt een stukje duurder waardoor gevreesd wordt dat het verblijfstoerisme in eigen land verder zal afnemen.

Om aan deze problemen een einde te maken wordt de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld gewijzigd zodat kijkgeld enkel verschuldigd is voor hoofdverblijven en tweede verblijven in de zin van meer permanente woongelegenheden (bijvoorbeeld villa's, chalets, appartementen, studio's). Daartoe wordt de definitie van «tweede verblijf» aangepast, waarbij onder meer inspiratie geput wordt uit bestaande regelgeving (bijvoorbeeld: het decreet van de Vlaamse Raad van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve bedrijven).

Y. LETERME

Cette initiative n'est pas très heureuse sur le plan social. En effet, les terrains de camping offrent en général aux personnes bénéficiant de revenus moins élevés également la possibilité de passer des vacances bien méritées en dehors de leur commune. Etant donné que ces personnes ne restent que peu de temps dans leur résidence, les redevances radio et télévision représentent un effort financier non négligeable.

Cette mesure crée en outre une discrimination par rapport aux campeurs étrangers. En effet, si un Belge a un Allemand pour voisin dans le camping, ce dernier ne devra pas acquitter la redevance. L'article 5 de la loi précise en effet que les personnes domiciliées à l'étranger qui séjournent moins de trois mois dans le royaume ne sont pas astreintes au paiement des redevances radio ou télévision pour les appareils qu'elles détiennent.

De nombreux entrepreneurs du secteur des loisirs soulignent l'incidence économique de cette mesure. Ils craignent que, les vacances en Belgique devenant un peu plus chères, le tourisme résidentiel en Belgique continue de régresser.

Afin de remédier à ces problèmes, nous proposons de modifier la loi du 13 juillet 1987 relative aux redevances radio et télévision de telle sorte que la redevance ne soit plus due que pour les résidences principales et les résidences secondaires au sens d'habitations plus permanentes (telles que les villas, les chalets, les appartements, les studios). Nous adaptons à cet effet la définition de la notion de résidence secondaire, en nous inspirant notamment de la législation existante (par exemple, le décret du Conseil flamand portant le statut des terrains destinés aux résidences de loisirs de plein air).

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 1, 6°, van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld wordt aangevuld als volgt: «, met uitzondering van openluchtrecreatieve verblijven die niet ontworpen zijn om als vaste woonplaats te dienen en die minder dan 15 dagen per jaar worden betrokken».

16 juli 1998

Y. LETERME
M. DIDDEN
F. GHESQUIERE
D. PIETERS

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 1er, 6°, de la loi du 13 juillet 1987 relative aux redevances radio et télévision est complété comme suit: «, à l'exception des résidences de loisirs de plein air non conçues pour servir d'habitation permanente et occupées pendant moins de quinze jours par an».

16 juillet 1998